

Като друго подкрѣпление на туй, че Спасовскійтъ мѣнастирь е билъ възобновенъ още прѣвъ турско време, излиза отъ слѣдующето прѣдание. Старцитѣ казватъ, че влашкитѣ беюви, като пѣтували отъ Влашко за Цариградъ, отбивали се въ Спасовскійтъ мѣнастирь и въ черквата Св. София (въ Ново село). Извѣстно е за влашкитѣ владѣтели, че слѣдъ падението на балканскитѣ държави, сж наслѣдили нѣкакваси защита надъ мѣнастиритѣ на полуостровътъ. Въ мѣнастирьтъ до В. Търново, намиратъ се до днесъ документи отъ влашкитѣ князове отъ гръцката патриаршия миналото столѣтие, както се намиратъ на подобнитѣ и другадѣ въ България и Сърбия.

Прѣданието говори и за второто опустошение на мѣнастирьтъ. Казватъ, че жителитѣ на с. Сарай (до с. Стралджа), обвинили мѣнастирьтъ на турското правителство, че криялъ разбойници, които често обирали турската поща на пѣтътъ отъ Одринъ за Шуменъ. На основание на това, мѣнастирьтъ е билъ разоренъ отъ правителството. Любопитно е, че разбойници въ Турско време, не сж се появявали наблизу до мѣнастирьтъ, защото друго яче би биле хванати, по причина на тѣхното прѣдание, че тѣ сж биле ужъ причина на разоряването на мѣнастирьтъ. Казватъ, че камънитѣ отъ мѣнастирската черква и отъ зданията, сж биле употребени за градение на една джамия и една баня, на които развалинитѣ още до днесъ личатъ въ мѣстността на бившето село Сарай, което се е намирало на важниятъ турски пѣтъ отъ Одринъ за Шуменъ.

На основание на тѣзи изслѣдвания, споредъ които излиза на явѣ, че Спасовскійтъ мѣнастирь е билъ възобновенъ, още прѣвъ турско време, дирихме старитѣ турски владѣла на мѣнастирскитѣ имущества. Издирихме, че въ Сливонъ е живѣялъ единъ потурченъ Бъл-